Prima instanţă: Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani (Judecător Gandrabur Marcel)
Dosarul nr. 3r-59/26
2-25153398-02-3r-29012026

D E C I Z I E

26 martie 2026 municipiul Chişinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Centru

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Ghedrovici Nicolae

soluționând, fără participarea părților, recursul declarat de S.R.L. „Chișinău – gaz” împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 2 ianuarie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Chișinău – gaz” privind suspendarea executării Deciziei Consiliului pentru Egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Chișinău – gaz” împotriva Consiliului pentru Egalitate privind anularea actului administrativ individual,

C O N S T A T Ă:

Circumstanțele cauzei:

La 31 octombrie 2025, S.R.L. „Chișinău – gaz”, a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului pentru Egalitate, solicitând anularea Deciziei Consiliului pentru Egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025.

Concomitent cu depunerea acțiunii, S.R.L. „Chișinău – gaz” a solicitat și suspendarea executării Deciziei Consiliului pentru Egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025.

În susținerea cererii de suspendare, partea reclamantă a invocat că este direct afectată de efectele deciziei Consiliului pentru Egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, care ridică mari semne ilegalitate, executarea căreia consideră că urmează a fi suspendată.

Partea reclamantă a menționat că poziția Consiliului expusă în decizia contestată nu este clară și întemeiată, nu se justifică prin forța logicii, raționamentelor, probelor și normelor de drept, toate elementele care compun legalitatea actului administrativ.

Totodată, partea reclamantă a susținut că că prin suspendarea executării actului administrativ individual defavorabil se va evita pericolul iminent de producere a unui prejudiciu material ireparabil, or, publicarea acesteia pe site-ul Consiliului influențează

negativ asupra imaginii S.R.L. „Chișinău- gaz”, prin ce îi va fi creat un prejudiciu ireparabil, ce poate afecta activitatea întreprinderii.

Partea reclamantă a afirmat că cererea în cauză este motivată prin faptul că există suspiciuni vădite privind ilegalitatea actului contestat, precum și pericolul iminent de producere a unui prejudiciu ireparabil, ce ar influența negativ nemijlocit asupra activității și imaginii S.R.L. „Chișinău-Gaz”. Recomandarea Comitetului de Miniștri din cadrul Consiliului Europei nr. R(89)8 menționează că „trebuie evitată pe cât posibil executarea imediată, deplină a actelor administrative care au fost contestate sau sunt pe cale a fi contestate în acele circumstanțe în care ar prejudicia iremediabil interesele persoanelor”. În acord cu jurisprudența europeană, suspendarea executării actului administrativ ar trebui să reprezinte o garanție al principiului legalității activității administrației publice, un remediu eficient, cu rol preventiv, aflat la dispoziția persoanelor care riscă să fie prejudiciate ireparabil ca urmare a executării unui act administrativ nelegal, prin intermediul căruia pot fi evitate aceste efecte defavorabile.

Soluția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 2 ianuarie 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Chișinău – gaz” privind suspendarea executării Deciziei Consiliului pentru Egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Chișinău – gaz” împotriva Consiliului pentru Egalitate privind anularea actului administrativ individual.

Calea de atac exercitată:

Exprimându-și dezacordul față de soluția instanței de fond, la 19 ianuarie 2026, S.R.L. „Chișinău – gaz” a declarat recurs prin care a solicitat anularea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 2 ianuarie 2026 și emiterea unei decizii privind admiterea cererii de suspendare.

În motivarea cererii de recurs, partea recurentă a susținut că încheierea primei instanțe este neîntemeiată, nemotivată și pasibilă de a fi casată, ca fiind emisă contrar procedurii și prevederilor legale, or, reclamantul în cererea de suspendare a făcut dovada suspendării actului administrativ individual defavorabil contestat.

Partea recurentă a afirmat că Decizia Consiliului pentru egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025 prin care s-a constatat că, faptele examinate în privința S.R.L. „Chișinău-gaz” reprezintă victimizare, hărțuire în câmpul muncii pe criteriul de persoană restabilită şi s-a recomandat crearea condițiilor de muncă corespunzătoare, sunt neîntemeiate şi contravin tuturor circumstanțelor de fapt şi de drept. Astfel, în decizia nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, Consiliul pentru egalitate la pct. 5.11 - 5.18 a făcut unele constatări contradictorii, care duc la ilegalitatea actului administrativ individual defavorabil.

Partea recurentă a subliniat, cu privire la refuzul recalculării şi ajustării salariului, că Consiliul pentru egalitate în pct. 5.13 din Decizie, a constatat că în măsura în care petiționarul nu a desfăşurat efectiv o muncă de valoare egală cu cea a colegilor săi, nu poate pretinde la remunerare egală. La fel, cu privire la lipsirea de sporuri salariale, Consiliul pentru egalitate în pct. 5.15 din Decizie, a constatat că nu reține ideea că angajatorul ar fi fost obligat să stabilească automat un procent de performanță.

Partea recurentă a notat că, Consiliul pentru egalitate, totodată, în acelaşi pct.5.13 din Decizie, a constatat deja că totuşi, situația de restabilire formală reprezintă o formă de intimidare şi hărțuire. La fel, Consiliul pentru egalitate în pct.5.15 din Decizie, a constatat deja că omisiunea de a delega sarcini constituie un mediu intimidant pentru petiționar. Deci, în decizia contestată motivarea nu se justifică prin forța logicii, raționamentelor, probelor şi normelor de drept, elemente care compun legalitatea actului administrativ şi duce la suspendarea acestuia.

Partea recurentă a susținut că, Consiliul în cazul în care nu a căzut de acord cu poziția S.R.L. „Chişinău-gaz" pe marginea acordării tuturor condițiilor necesare de muncă, erau obligați să iasă la fața locului şi să cerceteze obiectiv acest aspect conform normelor de drept, ceea ce nu a făcut, or, în cazuri similare Consiliul a ieşit la fața locului pentru cercetarea probelor în cadrul examinării altor plângerii depuse, prin ce S.R.L. „Chişinău - gaz" a fost tratat în mod diferit cu alte întreprinderi aflate în situații similare. La fel, pe parcursul examinării plângerii depuse de petiționarul Moruz Anatolie împotriva reclamatului în şedința din 11 aprilie 2025, Organizația sindicală primară a salariaților S.R.L. „Chişinău-gaz" a fost atrasă în proces ca persoană interesată de către Consiliul, or, o plângere depusă de Moruz Anatolie împotriva Organizației sindicale primare a salariaților S.R.L. „Chişinău-gaz" nu exista, ceea ce se poate constata vizualizând şedința Consiliului şi prin actele care se anexează.

Partea recurentă a indicat că la 10 iunie 2025 petiționarul Moruz Anatolie a depus în cadrul Consiliului încă o plângere împotriva S.R.L. „Chişinău-gaz", totodată invocând pretenții față de Organizația sindicală primară a salariaților S.R.L. „Chişinău-gaz", fără a conține datele care ar permite identificarea, cum ar fi adresa de sediu al Organizației, iar Consiliul a admis-o spre examinare contrar prevederilor art.13 alin. (2) din Legea cu privire la asigurarea egalității nr.121 din 25 mai 2012, care cade sub incidența situațiilor de restituire prevăzute de art. 14 alin. (1) lit. c) din Legea menționată.

Partea recurentă a precizat că această plângere chiar dacă a fost depusă de Moruz Anatolie la 10 iunie 2025, urma să parcurgă procedura prevăzută la pct.461 din Regulamentul de activitate al Consiliului pentru egalitate aprobat prin Legea nr.298 din 21 decembrie 2012 cu privire la activitatea Consiliului pentru egalitate şi să conexeze plângerile, ceea ce nu s-a facut de către Consiliu. Astfel, fără a fi sesizat în modul corespunzător, Consiliul s-a expus în privința unor circumstanțe care excedă obiectul plângeri înaintate, a stabilit fapte de discriminare de către Organizația sindicală primară a salariaților S.R.L. „Chişinău - gaz" care deținea calitatea de persoană interesată în procedura respectivă, fapt care este inadmisibil şi care a viciat întreaga procedură de examinare a plângerii depuse de Moruz Anatolie care a stat la baza emiterii actului administrativ. O autosesizare, din partea Consiliului, la materialele dosarului administrativ nu se atestă.

Partea recurentă a notat că, Consiliul pentru egalitate nu a determinat Organizația sindicală primară a salariaților S.R.L. „Chişinău - gaz", în calitate de parte reclamată, însă în decizia contestată, Organizația sindicală are statut de reclamat, alături S.R.L. „Chişinău - gaz", circumstanțe care nu corespund principiului transparenței şi comprehensibilității prevăzută la art.32 din Codul administrativ, întreaga procedură administrativă fiind

viciată. Totodată, a accentuat că Organizația sindicală primară a salariaților S.R.L. „Chişinău - gaz” dispune de statut separat înregistrat în Registrul de stat a persoanelor juridice, ce se confirmă prin Extrasul nr. 160964 din 18 decembrie 2024 eliberat de către Agenția Servicii Publice şi urma a fi atrasă în proces de către Consiliul conform procedurilor legale.

Partea recurentă a invocat prevederile art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, menționând că temeiul prevăzut de legiuitor şi invocat de către recurent în vederea suspendării parțiale a executării actului administrativ defavorabil constă în existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ defavorabil contestat. Scopul aplicării acestui temei este crearea unui climat favorabil executării unei eventuale hotărâri judecătoreşti, iar reclamantul consideră că a reuşit să dovedească temeinicia solicitării, precum şi faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil. La rândul său, prejudiciu ireparabil presupune existenţa în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care, prin aducerea la îndeplinire i-ar produce recurentului un prejudiciu greu sau imposibil de înlăturat în ipoteza anulării actului. Or, prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor şi previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Partea recurentă a subliniat că la depunerea cererii privind suspendarea actului administrativ, reclamantul a argumentat prin ce acţiuni anume, nedispunerea suspendării actului contestat ar duce la cauzarea unor daune sau prejudicii ireparabile întreprinderii.

Mai mult ca atât, partea recurentă a comunicat că la 11 decembrie 2025, S.R.L. „Chişinău-gaz” a recepționat de la Consiliul pentru egalitate citație pe numele Directorului întreprinderii, de a se prezenta pentru întocmirea proceselor - verbale contravenționale în baza art. 702 (hărțuire) şi la art. 703 (victimizare) din Codul contravențional.

Astfel, partea recurentă a adus la cunoştință că temei pentru întocmirea proceselor verbale contravenționale în baza art. 702 (hărţuire) şi la art. 703 (victimizare) din Codul contravențional, constituie Decizia Consiliului pentru egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025 care a fost contestată în instanța de contencios administrativ, executarea căreia urmează a fi suspendată, în caz contrar pot duce la privarea persoanei cu funcție de răspundere din cadrul întreprinderii de a deține funcția dată pe un termen de la 3 luni la un an, ceea ar putea cauza daune sau prejudicii ireparabile întreprinderii.

În continuare, partea recurentă a menționat că a motivat în cererea de suspendare existenţa unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil contestat prevăzut la art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ, iar Judecătoria Chişinău, sediul Râșcani în încheierea din 2 ianaurie 2026, nu s-a expus asupra acestor aspecte, doar rezumându-se la faptul că reclamantul S.R.L. „Chişinău-gaz” nu a adus nici un argument plauzibil.

Poziția intimatului pe marginea recursului:

Respectând principiul contradictorialității, în conformitate cu prevederile art. 38 din Codul administrativ, înaintea emiterii unei soluții, participanților la proces li s-a oferit posibilitatea de a-și expune punctul de vedere.

Astfel, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ a notificat intimatul Consiliul pentru Egalitate, care la 13 martie 2026 a depus referință asupra recursului declarat de S.R.L. „Chişinău-gaz”, solicitând respingerea acestuia.

Admisibilitatea recursului:

Potrivit fișei de repartizare a dosarului, la 29 ianaurie 2026, prin intermediul Programului Integrat de Gestionare a Dosarelor, cauza de contencios administrativ a fost repartizată spre examinare în ordine de recurs, în mod automat-aleatoriu judecătorului raportor Mîra Ghenadie.

În conformitate cu prevederile art. 241 din Codul administrativ, „*(1) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel pot fi contestate cu recurs, separat de hotărâre, în cazurile prevăzute de prezentul cod şi de alte legi. (2) Încheierile primei instanţe şi ale instanţei de apel care nu se contestă separat cu recurs pot fi contestate odată cu fondul, dacă prezentul cod sau alte legi nu prevăd pentru încheierile judecătoreşti nicio cale de atac. (3) Pentru contestarea cu recurs a încheierilor judecătoreşti se aplică corespunzător prevederile cap. III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva*”.

Potrivit art. 242 din Codul administrativ, „*recursul împotriva încheierii judecătoreşti se depune motivat la instanța de judecată care a emis încheierea contestată în termen de 15 zile de la notificarea încheierii judecătoreşti, dacă legea nu stabileşte un termen mai mic. Instanța de judecată care a emis încheierea contestată transmite neîntârziat recursul împotriva încheierii judecătoreşti împreună cu dosarul judiciar instanţei competente să soluționeze recursul*”.

Prevederile art. 236 din cap. III în cartea a treia din Codul administrativ reglementează temeiurile de inadmisibilitate a cererii de apel, corespunzător prin prisma prevederilor art. 241 alin. (3) din Codul administrativ și cererii de recurs.

Completul judiciar constată că încheierea atacată a fost emisă de Judecătoria Chișinău, sediul Râșcani la 2 ianuarie 2026, fiind notificată recurentului la 6 ianuarie 2026 (f.d. 113), Respectiv, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră recursul declarat de S.R.L. „Chişinău-gaz” la 19 ianuarie 2026, ca fiind depus în termenul prevăzut de Lege.

La fel, se reține că, recursul depus conține motivarea temeiurilor de fapt și de drept pe care recurentul își întemeiază pretențiile.

Totodată, se atestă că, recurentul a prezentat dovada achitării taxei de timbru în sumă de 200 lei, în conformitate cu prevederile art. 2 al Legea taxei de stat nr. 213 din 31 iulie 2023.

În condițiile descrise mai sus, în temeiul reglementărilor art. 233, 236, 241 din Codul administrativ, Completul specializat în materie de contencios administrativ concluzionează despre întrunirea condițiilor de admisibilitate a recursului declarat de S.R.L. „Chişinău-gaz”, motiv din care, recursul urmează a fi judecat în fond.

Conform art. 243 alin. (2) din Codul administrativ, „*instanţa competentă soluţionează recursul împotriva încheierilor judecătoreşti fără şedinţă de judecată. Dacă consideră necesar, instanţa competentă poate cita participanţii la proces*”.

Completul judiciar nu a identificat necesitatea citării părților pentru audieri orale, constatând posibilă soluționarea recursului în baza opiniilor scrise ale participanților și lucrărilor dosarului.

Aprecierea instanței de recurs:

Subsumând normele procesuale și starea de fapt constatată, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră recursul neîntemeiat şi care urmează a fi respins, cu menţinerea încheierii instanţei de fond, din considerentele ce urmează.

Conform art. 243 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*examinând recursul împotriva încheierii judecătorești, instanța adoptă una dintre următoarele decizii: respinge recursul*".

Alineatul (3) al aceluiași articol, prescrie că, „*decizia prin care se soluţionează recursul împotriva încheierii judecătoreşti se motivează în scris*".

Din materialele cauzei rezultă că la 31 octombrie 2025, S.R.L. „Chișinău – gaz", a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului pentru Egalitate, solicitând anularea Deciziei Consiliului pentru Egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025.

Concomitent cu depunerea acțiunii, S.R.L. „Chișinău – gaz" a solicitat și suspendarea executării Deciziei Consiliului pentru Egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 2 ianuarie 2026, s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Chișinău – gaz" privind suspendarea executării Deciziei Consiliului pentru Egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Chișinău – gaz" împotriva Consiliului pentru Egalitate privind anularea actului administrativ individual.

Instanța de recurs, stabilind starea de fapt și de drept, verificând în raport cu prevederile cadrului legal pertinent legalitatea şi temeinicia încheierii primei instanţe, constată că aceasta este întemeiată, or, potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*".

În corespundere cu art. 214 alin. (1) - (4) din Codul administrativ, „*suspendarea executării actului administrativ individual contestat poate fi solicitată de către reclamant instanţei de judecată care examinează acţiunea de contencios administrativ. Instanţa de judecată poate dispune suspendarea executării actului administrativ individual din motivele prevăzute la art. 172 alin. (2). Pentru probarea faptelor, participanţii, în locul prezentării probelor obişnuite, pot depune o declaraţie pe propria răspundere. Instanţa de judecată decide cu privire la suspendarea executării actului administrativ individual printr-o încheiere susceptibilă de recurs, fără citarea participanţilor la proces. Dacă consideră necesar, instanţa de judecată citează părţile pentru audiere în privinţa*

temeiniciei cererii de suspendare. Prevederile art. 177 alin. (2) din Codul de procedură civilă nu se aplică".

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța de recurs reține că, prin reglementările art. 214 din Codul administrativ, legislatorul a stabilit ca garanție a asigurării legalității - suspendarea executării actului administrativ individual contestat.

Astfel, suspendarea reprezintă operațiunea de întrerupere temporară a efectelor juridice produse de un act juridic. Suspendarea executării actelor administrative constituie o garanție a asigurării legalității, care intervine doar în cazuri de excepție, în situații limită. Ea are în vedere fie întreruperea vremelnică a producerii de efecte juridice (ceea ce presupune că actul era deja în vigoare), fie amânarea temporară a producerii acestora.

Potrivit Recomandării Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei nr. (89) 8 din 13 septembrie 1989 privind protecția provizorie acordată de instanță pe probleme administrative, atunci când o instanță este sesizată cu o contestație referitoare la un act administrativ, iar instanța nu a pronunțat încă o decizie, solicitantul poate cere aceleiași instanțe sau unei alte instanțe competente să ia măsuri de protecție provizorie împotriva actului administrativ, că în decizia privind acordarea protecției provizorii solicitantului, instanța trebuie să ia în considerare toți factorii relevanți, inclusiv faptul că în cazul în care executarea actului administrativ este susceptibilă de a provoca daune și că acestea ar putea fi remediate cu dificultate și dacă există un caz prima-facie împotriva valabilității actului.

Din conținutul Recomandării abordate se desprinde că măsurile de protecție provizorie dispuse de către instanța competentă pot lua forma de suspendare a executării actului administrativ, în întregime sau parțial, prin care se dispune în totalitate sau parțial restabilirea situației care a existat la momentul adoptării actului administrativ sau la orice modificare ulterioară și de impunere asupra administrației a oricărei obligații corespunzătoare, iar măsurile de protecție provizorie nu pot aduce în nici un fel atingere deciziei care urmează să fie luată de către instanța sesizată cu privire la contestarea actului administrativ.

Totodată, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea și caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. Se mai reține că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanța de judecată țin de substanța obiectului acțiunii. Instanța urmează să dispună măsura provizorie, care menține starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanțe în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

Conform art. 172 alin. (2) din Codul administrativ, „*motivele suspendării sunt:*

a) existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil;

b) existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil".

Din sensul normei enunțate, rezultă că legislatorul a stabilit că actul administrativ poate fi suspendat doar în două condiții care nu urmează a fi îndeplinite cumulativ, și

anume: în cazul confirmării incontestabile a existenţei unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil.

În acest sens, instanța de recurs reține că, la dispunerea suspendării executării actului administrativ, urmează a fi constatate existența acelor temeiuri necesare a fi întrunite, invocate prin lege.

La rândul său, atât existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, cât şi prejudiciul a cărui iminentă producere ar fi înlăturată prin suspendarea executării actului administrativ, trebuie să fie indicate și probate în concret, nu doar afirmate prin preluarea textelor de lege, aşadar cert fiind instituită obligația probării faptului că existenţa acestor condiţii nu se prezumă, ci trebuie dovedite de persoana lezată care a solicitat suspendarea executării actului administrativ.

Prin urmare, legislatorul a conferit instituției procesuale de suspendare a executării actului administrativ - un caracter preventiv, în scopul evitării efectelor vătămătoare ale actului a cărui legalitate este pusă în discuţie, scop care nu ar fi putut fi atins în ipoteza în care norma s-ar fi referit doar la o pagubă actuală. De altfel, iminenţa pagubei cu toate că se prezumă, trebuie și dovedită de către persoana care a solicitat suspendarea executării actului administrativ, instanța de judecată urmând să aprecieze rațional cu privire la aceasta.

La caz, Completul judiciar reține că, prin Decizia nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, Consiliul pentru Egalitate, a decis:

„ *1. Faptele examinate în privinţa S.R.L. „Chişinău-Gaz” (pct.5.11 -5.18) reprezintă hărţuire în câmpul muncii pe criteriul de persoană restabilită.*

2. Faptele examinate în privinţa S.R.L „Chişinău-Gaz” (pct.5.27 -5.28) reprezintă victimizare în câmpul muncii.

3. Faptele examinate în privința Organizației Sindicale a S.R.L. „Chişinău-Gaz" (pct. 5.19- 5.23) reprezintă hărţuire pe criteriul de persoană restabilită.

4. În vederea repunerii petiționarului în drepturi, Consiliul prescrie S.R.L. „Chişinău-Gaz” următoarele: (i) Crearea condițiilor de muncă corespunzătoare (acces la sisteme informaționale interne, consumabile); (ii) Crearea unui mediu funcțional prin alocarea unei echipe de sprijin corespunzătoare funcţiei deținute; (iii) Repartizarea de sarcini specifice atribuţiilor postului, astfel încât activitatea să nu fie una formală; (iv) Încetarea acţiunilor de victimizare îndreptate împotriva petiționarului.

5. În vederea prevenirii situațiilor similare pe viitor, Consiliul recomandă S.R.L. „Chişinău-Gaz” instruirea personalului de conducere privind obligațiile legale referitoare la nediscriminare, hărţuire şi victimizare.

6. În vederea prevenirii situațiilor pe viitor, Consiliul recomandă Organizației Sindicale a S.R.L. „Chişinău-Gaz” să-şi consolideze misiunea de a apăra drepturile tuturor membrilor, inclusiv prin monitorizarea atentă a situaţiilor în care aceştia sunt vulnerabili la discriminare sau victimizare.

7. Decizia se comunică părților și va fi făcută publică pe adresa www.egalitate.md.

8. Decizia poate fi contestată, în decurs de 30 de zile de la data comunicării, direct la Judecătoria Chişinău, sediul Râşcani, situată pe adresa: mun. Chişinău, str. Kiev, 3, fără respectarea procedurii prealabile".

Astfel, analizând materialele cauzei în coraport cu cadrul legal analizat mai sus şi argumentele recurentului invocat în vederea susţinerii solicitării sale privind dispunerea suspendării executării actului administrativ, Completul de contencios administrativ concluzionează asupra faptului că instanţa de fond corect a respins cererea cu privire la suspendarea Deciziei nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, or, în speţă, existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil și/sau existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ contestat, nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător, or, sarcina probațiunii în acest sens revine nemijlocit recurentului.

Cu referire la primul temei prevăzut de legislator - ***existenţa unor suspiciuni serioase şi rezonabile privind legalitatea actului defavorabil***, Completul de judecată reţine că, prin noţiunea de suspiciuni rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual, se înţeleg acele circumstanţe de fapt, care ar convinge judecătorul că, actul administrativ individual ar fi ilegal, deoarece ilegalitatea propriu zisă a actului administrativ individual defavorabil, este un element de fond şi se verifică doar în cadrul dezbaterilor judiciare.

Acest raționament, se desprinde din faptul că, ilegalitatea actului administrativ individual, este una din condițiile cumulative de admitere a acţiunii în contestare.

În privința acestei condiții de suspendare a executării actului administrativ individual defavorabil, rezultă că ilegalitatea actului administrativ individual, vizează două dimensiuni ale legalităţii, opusul ilegalităţii fiind legalitatea procedurală (formală) şi legalitatea materială.

Totodată, pentru a înlătura chiar şi temporar regula executării imediate a actului administrativ, prin suspendarea acestuia, instanţa nu poate aprecia discreţionar, arbitrar, necesitatea unei asemenea măsuri, ci doar prin raportare la probele administrate în cauză care trebuie să ofere suficiente indicii aparente de răsturnare a prezumţiei de legalitate, fără a analiza pe fond conţinutul actului administrativ.

Astfel, cu referire la argumentul recurentului cu privire la existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ individual defavorabil, Completul judiciar reține că argumentul dat este neîntemeiat, or, ilegalitatea propriu zisă actului administrativ individual defavorabil, este o chestiune de fond și se verifică în cadrul dezbaterilor judiciare.

Completul judiciar reține că susținerile recurentului referitoare la pretinsele contradicții din conținutul deciziei, la modul de apreciere a probelor de către autoritatea administrativă, precum și la pretinsa încălcare a normelor procedurale în procesul de examinare a plângerii, nu poate fi valorificată în cadrul procedurii incidente privind suspendarea executării actului administrativ, întrucât ar presupune o analiză a fondului litigiului, ceea ce excede scopul și limitele acestei proceduri.

Astfel, simpla invocare a unor presupuse abateri procedurale, fără prezentarea unor probe concludente care să evidențieze, cel puțin la nivel de aparență, încălcări evidente și grave ale normelor imperative aplicabile, nu este de natură să răstoarne prezumția de legalitate de care se bucură actul administrativ individual. O examinare obiectivă și echitabilă sub acest aspect poate fi realizată doar în cadrul judecării fondului cauzei, prin administrarea completă a probatoriului, ceea ce nu este posibil în procedura incidentală a suspendării executării actului administrativ.

Totodată, cu referire la argumentul recurentului privind pretinsa lipsă de motivare a actului administrativ contestat, Completul judiciar apreciază că acest argument este neîntemeiat. Examinând în mod sumar conținutul actului administrativ, fără a intra în analiza fondului cauzei, instanța de recurs constată că autoritatea emitentă a indicat în mod explicit temeiurile de drept, respectiv dispozițiile legale aplicabile situației de fapt, precum și temeiurile de fapt care au stat la baza adoptării actului. Mai mult, simpla afirmație că actul nu este motivat nu constituie, de una singură, o „suspiciune serioasă și rezonabilă” în sensul art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ.

Ținând cont de cele menționate, instanța de recurs constată că, în prezenta speță, în limitele necesare examinării cererii de suspendare a executării actului administrativ individual contestat, nu au fost identificate suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea Deciziei nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, emise de Consiliul pentru Egalitate. Argumentele invocate de recurent referitoare la pretinsa nelegalitate nu vizează ilegalitatea acestui act în ansamblu, ci se circumscriu exclusiv efectelor actului administrativ care fac obiectul litigiului, fiind determinate de particularitățile situației reclamantului, astfel cum rezultă din constatările anterioare. Aceste critici privesc fondul cauzei și urmează a fi analizate în detaliu în cadrul judecării pe fond, cu administrarea completă a probatoriului.

Pe cale de consecință, Completul specializat reține că prima instanță a procedat corect atunci când nu a reținut ca temei pentru suspendarea executării actului administrativ individual contestat motivul prevăzut de art. 172 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ. Astfel, instanța de fond a constatat în mod judicios că, în prezenta speță, în limitele specifice examinării unei cereri de suspendare, nu au fost identificate elemente obiective care să confirme existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind ilegalitatea Deciziei nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, emise de Consiliul pentru Egalitate.

În ceea ce privește al doilea temei prevăzut de lege - ***existența pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil***, instanța de control judiciar reține că pentru a fi dispusă suspendarea executării actului administrativ contestat, persoana vătămată, trebuie să dovedească temeinicia solicitării, precum și faptul că suspendarea are drept scop prevenirea unui prejudiciu ireparabil.

La acest capitol, Completul judiciar precizează că, prejudiciul ireparabil presupune existența în cuprinsul actului vizat a unor dispoziții care prin aducerea la îndeplinire i-ar produce reclamantului un prejudiciu imposibil de înlăturare în ipoteza anulării actului, or,

prevenirea unui prejudiciu ireparabil presupune evitarea unui prejudiciu material viitor și previzibil, care ulterior, după adoptarea hotărârii, nu ar putea fi îndeplinit.

Astfel, Completul judiciar reține că, instanța de fond corect a concluzionat că, în prezentul litigiu nu există nici motivul alternativ de suspendare prevăzut la art. 172 alin. (2), lit. b) din Codul administrativ - *existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil*. Aceasta, deoarece existenţa pericolului iminent de producere a unor prejudicii ireparabile prin executarea în continuare a actului administrativ individual defavorabil nu a fost argumentată şi nici probată în regim suficient de obiectiv şi convingător. Or, argumentele recurentului cu referire la pretinsul prejudiciu ireparabil sunt formulate într-o manieră generală și ipotetică, fără a fi susținute prin probe concrete și pertinente care să demonstreze caracterul iminent, real și inevitabil al acestuia.

Completul judidicar reține că invocarea afectării imaginii întreprinderii prin publicarea deciziei pe pagina oficială a autorității nu poate fi calificată, în sine, drept un prejudiciu ireparabil, în sensul art. 172 alin. (2) lit. b) din Codul administrativ. O eventuală atingere adusă reputației constituie un prejudiciu susceptibil de evaluare și, după caz, de reparare ulterioară, inclusiv prin admiterea acțiunii în fond și anularea actului contestat. Prin urmare, nu se poate reține caracterul ireversibil al acestui tip de prejudiciu.

De asemenea, susținerea privind inițierea procedurilor contravenționale în temeiul art. 70^2 și art. 70^3 din Codul contravențional, ca efect al deciziei contestate, nu este de natură să justifice suspendarea executării actului administrativ. Or, eventualele sancțiuni contravenționale sunt supuse unor proceduri distincte, în cadrul cărora partea vizată beneficiază de garanții procesuale proprii, inclusiv dreptul de a contesta procesul-verbal. În aceste condiții, nu se poate reține că executarea deciziei Consiliului pentru Egalitate ar conduce în mod direct și inevitabil la producerea unui prejudiciu ireparabil.

Totodată, Completul judiciar notează că simpla posibilitate a producerii unor consecințe negative asupra activității economice a reclamantului nu este suficientă pentru a justifica suspendarea executării actului administrativ, în lipsa unor dovezi concrete care să ateste gravitatea și caracterul ireversibil al acestor consecințe. Or, recurentul nu a demonstrat în ce mod exact și în ce măsură activitatea sa ar fi afectată într-un mod ireversibil prin executarea deciziei contestate.

Completul judiciar mai reține că măsura suspendării nu poate fi transformată într-un mijloc de amânare a executării actelor administrative, ci are ca scop exclusiv prevenirea unor prejudicii ireparabile, ceea ce nu este cazul în speță.

Pe cale de consecință, Completul de judecată atestă că prima instanță a stabilit corect că, în speță, nu sunt întrunite condițiile pentru suspendarea executării Deciziei nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, emise de Consiliul pentru Egalitate, respectiv existența unor suspiciuni serioase și rezonabile privind legalitatea actului administrativ și/sau existența unui pericol iminent de producere a unor prejudicii ireparabile, prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ.

Astfel, cu referire la critica privind motivarea soluției pronunțate de prima instanță, contrar susținerilor recurentului, încheierea atacată cuprinde o motivare efectivă,

suficientă și coerentă. Instanța de fond a identificat cadrul normativ incident și l-a aplicat situației de fapt, reținând în mod judicios că nu au fost întrunite condițiile prevăzute de art. 172 alin. (2) din Codul administrativ. Simplul dezacord al recurentului cu concluziile primei instanțe nu echivalează cu lipsa motivării și nu transformă motivarea într-una aparentă, în absența indicării unor omisiuni esențiale de analiză ori a unor contradicții interne ale încheierii.

Reieșind din cele expuse mai sus și ținând cont de faptul că soluția adoptată de instanța de fond este legală și întemeiată, iar argumentele invocate de S.R.L. „Chișinău – gaz", au fost calificate de Completul judiciar ca fiind lipsite de suport probatoriu, instanța de recurs concluzionează că recursul declarat este neîntemeiat, motiv pentru care acesta urmează a fi respins, menținându-se integral încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 2 ianuarie 2026.

În conformitate cu prevederile art. 243 alin. (1) lit. b), alin. (3) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E :

Se respinge recursul declarat de S.R.L. „Chișinău – gaz".

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Râșcani din 2 ianuarie 2026, prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea depusă de S.R.L. „Chișinău – gaz" privind suspendarea executării Deciziei Consiliului pentru Egalitate nr. 43/25 din 25 septembrie 2025, în cauza de contencios administrativ intentată la acțiunea depusă de S.R.L. „Chișinău – gaz" împotriva Consiliului pentru Egalitate privind anularea actului administrativ individual.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Ghedrovici Nicolae